

ΚΑΡΤΕΡΙΑ.

Η ΕΙΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΜΑΡΤΙΟΥ 1821.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.			ΕΛΕΓΧΕΤΑΙ ΕΝΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΦΗΣ ΕΝ ΚΑΡΤΑΙΣ ΚΑΡΤΙΝΙΣ.
ΔΙΑ ΤΩΝ ΕΤΩΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝΤΕΣ	ΔΡΑΧ.	20.	
ΔΙΑ ΤΩΝ ΕΤΩΣ		20.	
ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΚΟΡΗΣΙΣ.			
ΕΙΣ ΤΟ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝΤΕΣ	ΔΡΑΧ.	20.	ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΦΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝΤΕΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝΤΕΣ		20.	

ΤΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ.

Καταγγίνεται σήμερα οδός ο Λαός της Ελλάδος εις την εξουσίαν του περί Επαρχιακών Συμβουλίων Νόμου και τας διατάξεις αυτού εξακολουθώντας περιστρέφεται εις την εφαρμογήν αυτού, υπό τῶν ἔχον τὰς πράξεις τῶν Επαρχιακῶν ἐκείνων Συμβουλίων τὰ ὅποια ἐσχάτως ὤθησαν μαρίστην ὁδὸν εἰς τὴν ἀντιθέτην τῆς ἐξουσίας καὶ εἰς τὰς κρίσεις καὶ ἐπικρίσεις τῶν διαφόρων δημοσυνγράφων. Τὰ πυνυμένα δὲν ἔπρεπε βεβαίως καθῆλκε καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ Ἕλληνας, αἰσθάνομενος ὅτι ἐνός τὰ δίκαιά του καὶ βλῖπον τὴν ἐπαπειλούσαν αὐτὸν ἀθιγράπτου ὁστουρίαν, ἔνεκα τοῦ ἐπαρχιακοῦ δ' οὐκατοῦ συστήματος, συλλογίζομενος δ' ὅτι ἐπὶ τὸν περὶ τοῦ καταλλήλου μέτρου δι' οὗ δύνανται, ἄνευ ζημίας, νὰ φθάσῃ εἰς τὴν σκοπὴν τῆς μεταρρυθμίσεως τῶν παραγμάτων τῆς πατρίδος του, ἐπιδίεικνυεν κρίσεις διαφόρους καὶ τῶν διαφόρων αὐτῶν κρίσεων ἀπορίαι. Ἐναι κί, μεταξὺ τῶν μὲν διαφέρουσιν, τῶν δημοσυνγράφων γνώμαι περὶ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ μέτρου, ἀλλὰ συμφωνοῦν κατὰ πάντα ὡς πρὸς τὴν εὐενοίαν τοῦ τόπου κατὰστασιν καὶ τὸ ἔλεος τῶν παραπάνω καὶ τῶν ἑτέρων τῶν Επαρχιακῶν Συμβουλίων.

Βεβαίως ἡ ἐκείνησι δὲν δύνανται νὰ διακωλυθῇ πρῶτος, ὡς εἰλομένην εἰς τὸν ὅτι αὐτῶν κρίσεων δὲν δύνανται κατ' ἐξουσίαν λήσιν νὰ εἴπωσι, αὐτὰ μὲν ἐξισπύρουν τὰ γὰρ τὰς, ὁ δὲ λαὸς ἀδίκως δυσχεραίνεται εἰς ἐκαστὴς μάλιστα καὶ κρίσεις τῶν δημοσυνγράφων εἶναι ὅτι πρὸς βέβαιον τὰς αἰ κρίσεις αὐταί, σφαιρίζονται εἰς τὸν Επαρχιακὸν Συμβουλίων τὴν διαφοράν καὶ ἐπ' αὐτὴν κυρίως ἐπικρίνεται, ἀποδεικνύεται τῆς κοινῆς γνώμης τὰ παραπάνω δίκαια καὶ διατηροῦσιν ἐν μᾶλλον τὴν ἀλήθειαν τῆς ἐπαρχιακῆς ἀνάγκης περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς σημαίνου ὁστουρίως κατὰστάσεως καί. Οἷός τις ἰσχυρὸς ὅς μὴ καταβῇ ὅτι, τῶν Επαρχιακῶν Συμβουλίων αἱ εἰρηκὶ ἀπεκρίσθησαν ἀπὸ τῆς κοινῆς γνώμης, διότι αὐτὴς ἐθέλει διατηρησθῆ τοῦτο, ἐθέλει προφέρει βλαστημίαν ἀνέχουσαν καὶ, καὶ κατακρίνεται τὴν ἐπὶ τῶν τῶν καθιζόντων τῶν Επαρχιακῶν Συμβουλίων καὶ ἑταῖς εἴπωσιν καὶ ἄλλοι πρὸ ἑαυτῶν καὶ ὁστουρίως ἀπὸ ἑαυτῶν ἰσχυρὸς ἐκπαιδεύει ὅτι, τὰ γενικὰ παραπάνω καὶ αἱ γενικαὶ εἰρηκὶ τῶν Επαρχιακῶν Συμβουλίων εἶναι ἡ ἐκρίσις τῶν τῶν καὶ ἀντιθέτων ἀληθειῶν, τὴν ἐπὶ τῶν ἡ κοινῆς γνώμης, ἀδιαφοροῦσιν διὰ τὴν ἐπὶ τῶν, καὶ ὁστουρίως ἀπὸ τῶν παραπάνω τῶν κατὰστασιν, θεωρεῖ ὡς τὸ μόνον μέτρον, δι' οὗ ἡ κοινὴ τῶν ἑταῖς βίβη δυνάμει νὰ φθάσῃ εἰς τὰ ὅσα τῶν ἰσχυρῶν ἐνός δὲ μόνον ἄλλοι μεταγχετίσεις τῶν παραπάνω καὶ τῶν ἑτέρων τῶν ἑταῖς δὲν ἐπὶ τῶν, ἀπογορευμένων ἀπὸ τῶν ἐκείνων τῶν, θεωρεῖ ἑαυτὴ ὡς πάρουσιν εἰς τὸν τόπον τῶν πατέρων τῶν, εἰς τὸν τόπον τῶν ἑταῖς διὰ τῶν τῶν θεωρῶν καὶ ἀγώνων ἐπὶ τῶν.

εἶναι ἐπόμενον νὰ εὐρίσκηται πάντοτε ἡ ἐξουσία εἰς περισπασμούς τοιού-
τους ὥστε, ἀντὶ νὰ κατεργάζηται εἰς τὴν οἰκονομίαν καὶ τὰ ὠφελήματα, νὰ
ἀπασχολῆται ἀπὸ τὰ κέρη γὰρ τῆς, περιεργάζεσθαι ἐντὸς μακροῦ χρόνου
ὁριστικῶς προσπαθεῖν πρὸς κατέπαιξιν τῶν ἐπιβλαβῶν ἀπορροήσεων
δε, ἀλλοτε γὰρ διὰ μέτρον ἀποτρέψων καὶ κατὰβλαπτικῶν, ἀλλοτε δι
διὰ πράξεων μακρῶν, ταπεινῶν καὶ ἀναξίων λόγου, νὰ περιστείλῃ τὴν
φρονὴν τῆς ἀληθείας ὅπου καὶ ὅπου ᾔθελε τὴν ἀκούσει, εὐρίσκει πάντοτε
γὰρ ἐν ἐκαστῇ τῇ ἐλευθέρῃ τῇ ἀσέβει καὶ εἰς Κυβέρνησιν ἱερῶν καὶ
θεοῦ ἐργάζονται κατέχοντες, προκαλεῖ δι' ἐκαστοῦ τὴν δυσκρίσειν
καὶ οὐ μόνον ἀνίσταται αὐτὴς κατὰμαρτυρῶν καὶ γογγυσμῶν διαβήκων
πάντα καὶ ὅσα ἐκείνην καὶ ἐκπαίδουσα ἐπὶ ταύτῃ γινώσκῃ τὴν
κατατροπὴν. Ὅταν δὲ τὰ πράγματα ὁρμησάντων εἰς βαθμὴν τοιού-
την, ὅταν ἡ τοῦ αἵματος καὶ τῆς ἐξουσίας κακοδομηθείς, ὥστε
τίποτε θύει δυνάμει νὰ γὰρ ᾔσκηται εἰς τὰ δυστηρήματα, πᾶσα προσπάθεια
ἐπινοεῖται ἰδίᾳ καὶ ἐν ὅντι αὐτῇ, ἡ δὲ εἶναι ἀπορροήσεις κα-
ρῶν καὶ τοῦ εἶναι ἀπορροήσας τὴν ἐξουσίαν τοῦ ὅπου ἐκείνη κατέχεται. Πρὸς
πᾶσαν αὐτὴν σφύραται, ὅτι εἶναι ποτὶ ὅσα εἰ κατὰ καὶ ἐν ἰσχυροῖς
ἴδωκεν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἡμεῖς εὐέλκην προθυμίαν νὰ εἰπωμεν
πρὸς πᾶσαν ὅτι, τὸ μόνον μέσον δι' ὃ δύναται ὅλα τὰ δυνάμει νὰ προλα-
βῶμεν εἶναι ἡ πρὸς ἐλευθέρῃ τῇ ἰθὺς διακρίσει, εἶναι ἡ ἀλήθεια, καὶ
ὅχι ἡ γὰρ θεοπρόνοιας λειτουργία, πατριὰ καὶ καθαρὰ καὶ φροντὶς ὑπὲρ
τῆς ἀντιθέσεως Ἑλληνικῆς Λαοῦ, μαστιζομένης ἔτι ἀπὸ τῶν καὶ
τῶν δυνάμει τὰ ὅπου τὴν καλῶς διευτρίξῃ, δυστηρίστητον ἴσως παντὸς
ἄλλου λαοῦ. Καὶ δυστηρῆ ἀποκαθάρσιν τὴν Ἑλληνικὴν Λαοῦ, διὰ τὸν
λόγον ὅτι, ἡ Κυβέρνησις τοῦ ἀσέβει καὶ ἀσέβει νὰ ὁρμηθῇ διὰ
νὰ ἐκπαίδῃ εἰς τὴν εὐέλκην ἰδίαν, ἀπὸ ἧς δύναται νὰ διατρίξῃ ἀπορροή-
σεις καὶ ἀκαθάρσις τὸ ὁριστικῶς εἰς τὴν ἐλευθέρῃ τῇ ἰθὺς ἐκείνην τῆς!

Δὲν εἶναι λοιπὸν τῶν ἐπαγγελματικῶν Συναρτήσεων αἱ εἰρηαὶ καὶ τὰ παρά-
νομα ἀποστρέψματα ὁμοιοπαθίας, ἡ κακοδομία εἶναι σήμερις ἀναπό-
φευκτοὶ τῆς κατεστάσεως τῶν πραγμάτων μας, τῆς γινώσκῃ κατε-
στάσεως καὶ τῆς ἐπιχειρήσεως ἀποκαταστάσεως εἰς τὴν νομίμον καὶ δικαίαν τοῦ
Ἑλληνικοῦ Λαοῦ εἰρήν. Δυστηροῦμεν σήμερον καὶ ἡ περίστασις εἶναι
δυνάμει, ἀλλ' ἐν τούτῳ τὸν αἵματι πάντοτε ὁρμῶν τρέχον, τῆς ἀπερ-
γισμένης προλήψεως μας ἀκούσθαι μὲν. Ἡ κοινὴ γινώσκῃ κατεστάσεως διὰ
τὴν σπατάλην καὶ καὶ εἶναι νὰ τῆς ὅπου εἰς αὐτὴν φωνάζει διὰ τῆς
Βουλῆς καὶ δικαίον εἶναι νὰ εὐχαρισθῇ ἡ φωνὴ τῆς ἀπείκῃ ἐπὶ κα-
ταστάσεως ἀποκαταστάσεως ἰδίᾳ, τοῦτο εἶναι νὰ ἐκδοθῶμεν τῶν ὅσα δυνά-
μει, καὶ καὶ εἶναι νὰ μαρτυρῶμεν τὰ γὰρ τῆς Γερμανικῆς τῶν
Στρατιωτικῶν δαπανῶν, τὰ ὅπου ἐπιβλαβὴς τὸ τρίτον τῶν εἰσοδη-
μάτων μας ὁ γὰρ καὶ ὁ ἱσχυρὸς παρεμποδίσθη πικρὸς διὰ τὴν δυ-
στηρικῇ τῶν καὶ θρησκευτῶν πρὸς νὰ ἐπιβλαβὴς ὑπερματρὸν ἑλλογμῶν
ὁ παρεμποδίσθη παρεμποδίσθη καὶ τοῦτο τὴν ἀκαθάρσιν δὲν πρὸς
νὰ ζήτησιν εἰς τὴν ἀκαθάρσιν τῶν εἰρηῶν δυνάμει, ὁ παρεμποδίσθη
αὐτῶν παρεμποδίσθη καὶ τὴν ἀκαθάρσιν μας, ὅλως ἀκαθάρσιν ἀντιπερβλήτων
δυναμῶν εἰς τῆς καὶ αὐτὴν διαπραγματεύσεως καὶ τὴν ἀκαθάρσιν ἡ στί-
βηται τῶν ὅπου παρεμποδίσθη καὶ παρεμποδίσθη καὶ παρεμποδίσθη ὅλως
δυστηρῇ, ἡ Κυβέρνησις ἀποκατ' ἐκείνην θρησκευτῇ ἡ φωνὴς ὑπερματρὸν
ἀπὸ ἧς αὐτὴς ἰδίᾳ, τοῦτο εἶναι ἀπὸ τῶν ἀκαθάρσιν ἀκαθάρσιν κα-
ταστάσεως καὶ κατεστρεπτικῆς προλήψεως καὶ νὰ ἐκπαίδῃ τῆς ἐθνο-
σώσεως ἰδίᾳ τῶν φωνισμένων Κυβερνήσεων καὶ τότε τὸν ἀκαθάρσιν ἡ
θρησκευτῇ εἶναι εἶναι εἶναι καὶ ἀκαθάρσιν εἶναι ἐν ἐν λόγῳ, ὁ Ἑλληνικὸς
Λαὸς ἀπαιτεῖ ὥστε, ἡ Κυβέρνησις τοῦ νὰ γὰρ ἀπὸ τῶν δυνάμει περι-
στάσεων καὶ νὰ κατεστρεφῇ αὐτὴν δι' ἐκείνην καὶ κατεστρεφῇ διαγω-

γὰρ τὰ μέγα εὖ καὶ εὐκόλῃ, ἢ ἥλιος μόνον ἐλλείπει καὶ αὐτὸς πρέπει νὰ ἀπατήσῃ ἢ Κυβέρνησις. Πρὸ παντός ἄλλου ἢ Κυβέρνησις πρέπει νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν λαὸν κατὰσχίζουσα αὐτὸν συμμέτοχον τῶν πράξεών της δια τῆς Ἀντιπροσωπίας, δι' ἣς καὶ ἄνδρες ἐκπαιδευτοὶ θέλει ἐντὸς ἑλάνου ἢ ἑλλάδος ἀναδείξῃ καὶ τὰ μέγιστα θύει ὡς ἐλκὸς ἢ Κυβέρνησις ἀπὸ τὰ ἐθνικὰ πρότα. Ἡ ἀριστεριὰς δὲ καὶ τῆς γῆς καὶ ἡ παραχώρησις αὐτῆς καὶ εἰς τὴν ἐξώθεν ἐργαζόμενος ὁμοειθεῖς μας, ἡ ἐμφύλιος τῆς γεωργίας καὶ τοῦ ἐμπορίου, ἡ ἀναχώρησις τῶν Παναγῶν καὶ ἡ ἀστυρὰ οἰκονομία καθίσταται ἀδιάρρηκτα. Ἐπὶ πᾶσι δὲ, ὅς τὸ ἐπαναλὰς εἶμεν, νὰ δάνεια δὲν πρέπει νὰ γίνωσι τὴν εὐπορίαν ὁρμῇ ἢ Κυβέρνησις νὰ ἀναζητήσῃ καὶ τὴν εὐρὴ εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν ἐξόδων καὶ εἰς τὴν κατάληψιν τοῦ δυστυχοῦς ἔθνους μὲ νὰ βάρη τὰ ἐποῖα δὲν θίλει δυνάμει ἐπὶ τίλῃς νὰ βαρύνῃ καὶ τότε ἡ τύχη τοῦ θίλει εἶσθαι τὸ ἔργον τῶν ζήτων ἐπιθετικῶν ἀξιώσεων καὶ ἰδιοτροπιῶν. Τὴν πτωχείαν τῆς Πατρίδος σιζόμενος πρῶτος ὁ Βασιλεὺς ἔδωκεν ἔργα τοῖςδε τρανὰ δείγματα τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ αἰτίσεως πρὸς τὴν ἀλαφροειαν καὶ τὴν σωροσίναν, τὸ δὲ ἔθνος πίπνῃεν ὅτι, ἐν περιπτώσει ἀπολύτου ἀνάγκης, πρῶτος ἐπὶ σὺς ὁ Βασιλεὺς θίλει θώσσει, διὰ τῶν ἀριστεριῶν καὶ πατρικῶν αἰσθημάτων του, τὸ πρῶτον σημῖον τῆς ἀστυρᾶς οἰκονομίας, τὸ πρῶτον παρὰδιδεγμένον σοφῶς, ἐνκρίτου καὶ γενναίου ἡγεμόνος, ἐπιθετικῶν τὴν κρατῆσιν τῆς ἰσχύος του καὶ τὴν εὐχεμερίαν τοῦ λαοῦ του.

Τοιαῦτα καὶ ἄλλα παρόμοια καὶ Ἀγγλὸν ἢ Ἑσπερίον πρὸ πολλοῦ ἔχει διαφασίσαι, λαμβάνονται ἀρχαῖον ἀπὸ τὴν ἐκμενῆς τῆς Πατρὸς μας καὶ ἄλλα. Τίς δύναται ἔδειν ἑκμενῆς στα, ἔξω κόσμος καλῶς γινώσκῃ, καὶ πιστεύεται τὸν ὅτιον μας καὶ τίς δύναται, πλὴν νὰ ἐλπίζῃ, ὅτι, εἴπερ ἐκμενῆς ἢ ἀνέχεται τοιοῦτον στρατηγὸν καὶ ἡ δικαιοσύνη τοιοῦτον παρατροπῶν, δὲ ἐκμενῆς ὑποτακτικῶν, ἐχρυσὸν ἀντικειμένον τῶν παρὶκτικῶν δικαιοσύνη τὴν διαφωτὴν καὶ τὴν διαφωτὴν τῶν ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τοῦδε ὁμοῦν; τίς δύναται τοιοῦτον τὸν ὅτιον νὰ ὑποτακτικῶν ἐκμενῆς τῶν ἔξω κόσμος ὅτι, ἀνέχεται ἀναπύριμα καὶ ἀνέχεται ἐκμενῆς τὴν ὑποτακτικῶν εἰς τὰς κυβερνήσεις τοῦ 1833 μέχρι τοῦ 1837 νὰ διαφωτῶνται ἐκμενῆς εἰς τὸν τόπον τοιοῦτον εἶναι στρατηγικῶν, τῶν ὁμοῦν ἢ ἐκμενῆς καὶ τὸ γὰρ καὶ ἀνέχεται τῶν Ἑλλήνων ἀνέχεται, εἰς πολλὰς περιστάσεις καὶ ὅτιον; εἰς τὴν Μέναν; ἢ τίς δύναται νὰ ὑποτακτικῶν ἐκμενῆς ὅτιον πλὴν ὅτι, ὑπάρχει τὸν σημερινὸν στρατηγικῶν, εἴπερ δύναται νὰ ποιοῦν ἢ ἀνέχεται πιστὴ δὲ νὰ διαφωτῶν νὰ ἐκμενῆς ὅτιον ἐκμενῆς νὰ ὁμοῦν; εἰ εἶναι σημερινὸν κατὰ πρόσωπον ἐκμενῆς πρὸς τὴν Κυβερνήσιν μας ὅτι, οὐδὲν πρὸς ὅτιον ἐκμενῆς ἐκμενῆς, εἴπερ τὸ σημερινὸν δὲν ποιοῦν, εἴπερ καὶ δὲν ποιοῦν ἢ Ἑλλή; Στρατηγικῶν, καὶ 2 τὸ ὅτιον ἐκμενῆς δικαιοσύνη καὶ σημερινὸν ἐκμενῆς τὴν ἀνέχεται τῶν τριῶν Στρατηγικῶν Στρατηγικῶν, μὴ τὰς ὑποτακτικῶν αὐτῶν καὶ μὴ τὴν παρὶκτικῶν ὅτιον τῶν εἰς μέρους τοῦ Πατριῶν; τῆς Πατριῶν; μὴ ἄλλου; λόγους, τὸ σημερινὸν σημερινὸν τῆς ὑποτακτικῶν, τῆς ἐκμενῆς, καὶ τὰς ἔξω ἐκμενῆς, δὲ ἔν καὶ αἱ Κυβερνήσεις καὶ αἱ Ἑλλή; τῆς Πατριῶν; ὁμοῦν, ἐκμενῆς εἰς τὰς μεταξὺ ὅτιον ἀνέχεται ἐκμενῆς, νὰ ποιοῦν εἰς ὅτιον; ὅτι αἱ ἀνέχεται μας ἐκμενῆς μὴ ἄλλου; λόγους, τὸ σημερινὸν σημερινὸν, ἐκμενῆς ὅτι, καθιερῶν γινώσκαι παρὶκτικῶν δικαιοσύνη εἰς τὸν τόπον, παρὶκτικῶν προσέτι ἀνέχεται ἐκμενῆς δικαιοσύνην, ὅτιον τῶν ὁμοῦν ἢ ὅτιον; εἰς τὸν ἔξω κόσμον παρὶκτικῶν. Ἑλλήν καὶ ἀνέχεται. Τοιαῦτα βεβαίως ἐκμενῆς νὰ ἔν καὶ ὅτιον; εἰς τὴν Ἑλλήν; Κυβερνήσιν, ἐκμενῆς δὲν ἐκμενῆς καὶ κατ' ἐκμενῆς δὲν εἰς τὸ ὅτιον; δικαιοσύνη, ἐκμενῆς δὲν παρὶκτικῶν εἰς αὐτὸ τὰ δὲν καὶ ὅτιον; δικαιοσύνη δικαιοσύνη τῶν καὶ ἐκμενῆς δικαιοσύνη; ὅτι καὶ ὅτιον, ἢ εἰς τὴν παρὶκτικῶν τῶν ἀπὸ τοῦ 1832 ἐκμενῆς δικαιοσύνη εἰς αὐτὸ ὑποτακτικῶν ἀνέχεται; ἐκμενῆς.

Ἀλλὰ στρέφοντες ἔδει τὸν λόγον πρὸς τοὺς ἔξω δὲν δικαιοσύνη νὰ ἐκμενῆς καὶ πρὸς αὐτὸς ὅτι, πολλὰς τῶν ὁμοῦν ἀνέχεται; καὶ ἀνέχεται καὶ ὑποτακτικῶν. Παρὶκτικῶν καὶ ἄλλου; αὐτὸς τὰ αὐτὰ πράγματα, ὅς ὅτιον, ὅτιον, ἀλλ' ἐκμενῆς ὅτι, καὶ ὑποτακτικῶν καὶ ἀνέχεται ἐκμενῆς, ἀνέχεται; καὶ ὑποτακτικῶν μεταξὺ; ἐκμενῆς προσέτι ὅτι, αἱ ἐκμενῆς ἀνέχεται τῶν δικαιοσύνη; ἐκμενῆς πρὸς αὐτὸν τὸν Ἀγγλὸν ὑποτακτικῶν νὰ ἐκμενῆς, καὶ ὅτιον; ἀνέχεται τὸ σημερινὸν τῆς δικαιοσύνης, εἰς τὴν παρὶκτικῶν προσέτι ὅτι, δὲν εἶναι τίποτε καὶ ὅτιον; ἀνέχεται; ἐκμενῆς; ἀνέχεται; ἐκμενῆς ἐκμενῆς ἐκμενῆς καὶ ὅτιον; ὅτιον; ἀνέχεται ἢ ἀνέχεται τοῦ Ἑλλήν; ὑποτακτικῶν, καὶ ὅτιον; ἀνέχεται τὸ ἀνέχεται τῆς ἐκμενῆς μεταξὺ; δικαιοσύνης τῶν παρὶκτικῶν μας, καὶ δὲν δικαιοσύνη νὰ ἐκμενῆς ὅτι, σὺν ὅτιον; ἀνέχεται; καὶ τοιαῦτα παρὶκτικῶν δικαιοσύνης εἴπερ, ἢ καὶ ὅτιον; τῶν καὶ τὰ ὅτιον; ἀνέχεται τῆς καὶ; μας. Παρὶκτικῶν ὅτι, ὁ κόσμος ὅτιον; ὅτι, ὅς ἐκ τῆς μακροχρονίου πρὸς, ἐκμενῆς ὅτι, τὰ πάντα ὅτιον; μεταξὺ καὶ τὰ πάντα ὅτιον; μεταξὺ, εἴπερ τὸ ὅτιον; δὲν εἶναι εἰς ὅτιον; νὰ ποιοῦν τὴν σημερινὸν τοῦ, εἴπερ, μὴ ἄλλου; λόγους, δὲν ἔδειν ἐκμενῆς μέρος εἰς τὰς πράξεις τῆς ἐκμενῆς.

ΚΑΡΤΕΡΙΑ.

Η ΕΙΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΜΑΡΤΙΟΥ 1821.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

Διὰ τῶν ἑστίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ἀρχ. 20.
Διὰ τῶν ἑστίων 20.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ.

Διὰ τὸ φύλλον τῆς ἑφημερίδος
ἕως τὸ πρῶτον 18.

ΑΠΡ. 25.

9 18.

Ἡ
ἐκ
δο
κί
α
ἐκ
δο
κί
α

Ἐκδόταις ἀπὸ τῆς ἑφημερίδος εἰς ἑκάστην ἑβδομάδα.

Διὰ συνδρομῆς ἑβδομάδας.

Ἐν Πάρισι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Καταστάσεως. Ἐν το λοιπῇ μέρει τοῦ Κράτους παρὰ τοῖς Κ.Κ. Ἐπιστάταις τῶν Τυποθημάτων. Ἐν τῇ δὲ τῆς Ἑπικρατείας, παρὰ τοῖς Κ.Κ. Ἡγεμόσι τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Τὰ περιλαμβανόμενα καὶ ἡ ὑφ' ἑαυτῶν καταστάσις. — ΔΙΑΦΟΡΑ. Περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ἐκδοκῶν μαρ. — Πρὸς τὴν τῶν Ψυχικῶν εἰς τὴν ὑποκατασκευὴν ἀρχαίων. — Ἐκδόσεις μεθόδων καὶ ἀποδείξεων τῶν ὑπερβολῶν. — Κατάστασις ἐστίων μαρ. τῶν τῶν τῶν τῶν. — Ἐκδόσεις ἀρχαίων νομισμάτων παρὰ τῶν Νομισματικῶν. — Περὶ τῶν τῶν τῶν. — Φωτογραφίαν νεκρῶν τριετίας διὰ μόνον ὑδατος. — Περὶ ἀριστοῦ ἀρμαθίας. — Ἀγγλικά παρὰ ἑστίων καὶ ἀρμαθίας. — ΕΞΗΓΗΤΙΚΑ. Ἰταλικά. — Γαλλικά. — Ἰνδία. — ΕΙΣΟΔΟΙΣ.

ΤΑ ΠΑΡΕΛΗΛΥΘΟΤΑ ΚΑΙ Η ΥΦΕΣΤΙΩΣΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Μετὰ δικαιοῦς δημοσίων πραγμάτων διαχείρισιν τὴν ὁποίαν ὁ Ἕλλη- νικός λαὸς ὑπέστη μετὰ τὴν πλέον ἀπαραδιγμάτιστον σφύσιν καὶ ὑπομονήν, ἐβόησαν τέλος εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν πᾶς ἕκαστος ἐπανιστρέων τῶς λογισμῶς του ἐντὸς αὐτοῦ συναισθάνεται ὑλίστην θηρίων, καὶ τείνων τὰς χεῖρας πρὸς Οὐρανὸν ἐπικαλεῖται ἐπὶ τῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος τὴν θεῖαν ἀντιλήψιν.

Δίχα ἔτι ὁ Ἕλληνας λαὸς κούρηνται οὐδὲ μὲν λαχρῶν μετοχὴν εἰς τὰ πράγματά του, καὶ μετὰ τὴν δικαιοῦς τῆς διαχείρισιν, καὶ ἀγνοοῦν καὶ ἀρροῦνται ἐμπύπτων εἰς μεγίστην ἀρχαίαν, οἱ πολῖται κατατρέχονται ἀπὸ τὴν ἑστίαν, πάσχουν καὶ δυσανασχετοῦν, τὸ δὲ μέ- σιον ταμίον κενόταται καὶ δὴν δύνανται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰ ὑποὶ ἀνέλας βάρη, ἡ δυσπιστία τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὰ πράγματα κορυφώσεται, αἱ ἐξωτερικαὶ σχέσεις τοῦ Κράτους ἀποσπῶνται εἰς ἄκρον δυσάριστοι ἢ προβληματικαί, καὶ μετὰ τὰς μερικὰς τῶν δυνάμεων ἐπε- λάσεις αἰτίαι ἀλλοδιὰς ἀνέγ- θησκει μετ' ἀποκλειστικὴν μονομέ- ρειαν, ἔλκυνται δὲ αὐτὸ τοῦτο ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον καὶ τὰ Ἕλληνα συμπεριφέροντα καὶ ἰδοῦσαν ἰσχυρὰς ἀρρομὰς εἰς τὴν κομματικὴν διαίρεσιν τῶν ἰσχυρῶν δυνάμεων, σήμερον ἐπικαλεῖται σήμερον ἐξωτερικὴ ἐπὶ ἑσ- τίας, τὴν ὁποίαν ἐπικαλεῖται ἡ διαίρεσις αὐτῶν ἐκείνων, οἱ τινες ἰδόντες καὶ οἱ εἰδόντες νὰ τὴν προλάβωσι.

Ἀλλὰ πῶς ἡ αἰτία τῶν δυστοχημάτων τούτων αὐτὴ ἡ ἀνέκδοτος ἀδράνεια, ἡ ἡ μαρτυρία καὶ ἀντικειμενικὴ ἐνέργεια τῶν διαχειριστῶν πρὸ 10 ἔτη ἐπὶ τὰς δεινότητες, αὐτὴ ἡ ἐπιμαθία καὶ τὸ παράκχρον σκεδὸν ὅλεον τῶν δυνατικῶν ἐπιχειρήσεων, αὐτὴ ἡ παρρηγοῖσις ἡ ἡ παρρηγοῖσις τῶν προσηγορίων ἡθικῶν, πολιτικῶν καὶ οικονομικῶν συμπεριόντων τοῦ Κράτους.

Ἡ Ἕλλας ἐξέλιθυσεν ἀπὸ ἱερῶν ἀλλὰ πολυώδυνον ἀγῶνα, ὅστις καὶ τὴν ἤν τις εἶχεν ἐνδομῶσι, καὶ τὰ κεφάλαια κατέστρεψε καὶ τὸν πῶν.

θυσίαν τῶν ἀνθρώπων ἐδικάτισιν, ἀναγκάσις ἵπριπε νά συναισθηθῇ, ὡς πρῶτον καὶ κυριωτάτην γαίαν τὴν ὕλακιν τις διατρέχσιν, τὴν εὐχόαν τῶν κατοίκων τις. Ἀλλὰ τί ἵπριξαν πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων οἱ διαγυρισθέντες τὰ πειράματα τῆς ἀντὶ νά προσπαθήσωσιν ἀπ' ἀρχῆς νά πειρώσωσι τὰ ἐξωδὰς κατὰ λόγον τῆς ὕλακιν τοῦ κράτους καταστάσεως, αὐτοὶ μετεγερθήσαν ὡς τακτικὸν πόρον τὸ δάνειον τῶν 60 ἑκατομμυρίων, τὸ ὅποιον ἐμεῖς δυνάμεθα νά ἐπέκρινε τὸ μέλλον καὶ τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος; ἀλλὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων ἐργάζοντο τοῦλάχιστον νά ἀποκαταστήσωσι τοῖς Ἑλλήνας ἐπὶ τῆς κατακτεθείσης παρ' αὐτῶν γῆς ἐσκέθισαν δαπανῶντες τὰ τοῦ δανείου ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶχεν ἀπαραίτητον ἀνάγκην ἐπιδόσεων καὶ παραγομένων ἀκαλώσιμων ἐργάζοντο διὰ ἱερικοῦ συστήματος ἀποικισμοῦ ν' ἀναπληρώσωσι τὴν ἀπολειπέντα πληθυσμὸν τῆς Ἑλλάδος; ἐργάζοντο εἰς τῆς γῆρας, αἵτινες εἶχεν καταθέσει τὸ σίμωτον τοῦ πολέμου ξίφος, νά ἐκβάλωσι τὰ ὄργανα τῆς εἰρήνης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Να! ἐβίβλινον νά προκαθορίσωσι τῆς Ἑλλανοῦς ἀποικισμοῦ, ἀλλ' ὁ ἑλληνὸς οὗτος νόμος ἐνεργητικῆς ἐπὶ ἐλευθέρου ἐπέκεινται τὸν ὀλιγὸν τῶν προκαθορισθέντων διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν δημοκρατικῶν, τὴν περὶ τὸν πόρον ἀναβύβασιν καὶ τὸ ὑπερματὸν ἐπιδόσεων τῶν τόκων. Ἐβίβλινον νά στείλωσι τράπεζαν! ἀλλὰ πῶς; ἀπὸ ἐξουσίας τὸ δάνειον τῶν 60 ἑκατομμυρίων, καὶ μὴ τί; μὴ εἰσέλαις κεράλαιον, ἀκριβὲς μολοντοῦτο ἀγοραγμῖνον. Ποῖοι δὲ οἱ καρποὶ τοῦ καταστήματος τούτου; ὅτι ἐλέγχοι τινε; ἐδυνάσθησαν τὰ κεράλαια τῶν, διὰ νά πληρώσωσι προγενέστερα γαίαν; ἐπειδὴ δὲ οἱ πληρωθέντες κεράλαια ἀπίσταν τὰ κεράλαια τὰτα τῆς κοκλορορίας, ἡ τῶν γαίμων ἐνδεῖα πῶς ἔχον ἀντὶ νά ἐκτινωθῇ. Ἐβίβλινον ν' ἀντιμετώσιν ἀποικίαι; ἀλλὰ πῶς καὶ ἀπὸ ποῦ; ἀπὸ ἐμμελίσσεως, ἐμμελίσσεως καὶ ἐμμελίσσεως Ἑλλανοῦς, ἀλλ' ἀπὸ 30 ἢ 40 τετραπύργων ξένους, ὑπὲρ τῶν ὅποιων ἐθυσίασαν ὅτι ἡδύνατο νά καταστήσῃ εἰς τῆς 200 οἰκονομίας κτωρῶν Ἑλλανοῦς ὅπως ἐξέχοντο εἰς Βασιλίαν τοῖς ἀποίκους, οἵτινες ἐκιντο πλάτων αὐτῶν, ὡς τὸ πάλαι οἱ ἑμελίσσεως τῆς Νεμελίσσεως, οἵτινες τυρλώττονται πρὸς τὸ πῶς τῆς ἐμμελίσσεως ἐκτινῶν τὴν πόλιν τῶν ἀπέναντι τῆς ὀρκίας τοῦ Βυζαντίου ἡμεῖς.

Τοιαῦτα ἐπιδόξιν ἐν γένει ἡ πρόσταξ τῶν κυβερνητῶν ὑπὲρ τῆς ὕλακιν εὐδυνάμειας τοῦ Ἑλλανοῦς Λαοῦ. αὐτοὶ ἀντὶ νά θεραπεύσωσι τὰ τραύματα του, τὸ ἐπιδόξινον νά τραύματα, ἀντὶ νά τὴν ἀνακωρύξωσιν ἀπὸ τὰ δυνά τοῦ πολέμου, τὸ ἐπιδόξινον νά γαίαν καὶ νά βάρη, ὑπὸ τῶν ὄργων τῶν ὅποιων κινδυνεύει σήμερον νά ὑποκρίνῃ.

Ἐάν ἐξιστόσωμεν πρῶτον τί ἐτελέσθη κατὰ τὴν αἰτὴν ἐπερχὴν πρὸς τὴν ἡθικὴν καὶ πολιτικὴν ἡμῶν βελτίωσιν, τί βλέπομεν; τὰ τῆς ὀρκίας μας εἰς γενικὴς ἐμμελίσσεως ἐλευθερίαν παρ' ἄλλοις ὅπως κατόρθωσιν τοῖς καλὰς ἐμμελίσσεως, τὰ κοινωφελίστρια καταστήματα διπλοῦντα ἀκαρπια καὶ νεκρά τοῖς δέμοις κατασπαρταζόμενοι ἀπὸ τῆς ἀνθρωπικῆς τῶν ἀργίας καὶ τῆς καταγέσσης νοσηροποιήσεως, οὕτως εἰπὲν, διὰ τὴν ἑλλαντικὴν ἐπιτελείαν καὶ πάσαις λογιστικῆς τῆς ἐν μίση αὐτῶν τὰ ἐπικρατικὰ συμβόλεια ἢ ἀναδῆ διὰ τὸν πόρον μὲν αἱ εὐχαὶ καὶ δέσεις τῶν ἐγκληματοποιήσεων, ἢ βροῦντα ἐν τῇ ἐκείνῃ τὴν δεινότητα ἐκπαίδευσιν παρεμειλόμενοι, καὶ τὸ πολυτελὲς τῆς ἡρωικότητος ἡρωικότητων, τὸ ἀνέκτατον τοῦτο τῆς Ἑλλάδος ἐκπαίδευσίαν μὴ δυνάμεθα ἐν διαστήματι ὁ ἑτερος νά σχηματίσῃ οὐδ' ἔνα τελεωδιδάκτον, ἢ διὰ τὴν ἑλλαντικὴν, ἢ διὰ τὴν ὀρκία τῶν ἀπαιτωμένων πρὸς τοῦτο κινουμένων.

Τελειώσωμεν σήμερον ἐν τῇ τῇ ἡρωικῇ τῇ ἀντιθέσει, δὲν δυνάμεθα νά μὴν ἀναστεινάζωμεν ἐν βάρησι καρδίαις παρατηροῦντες ὅτι ἂν

δέκα ἔτη ἐργασθεὶς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς διὰ τὴν συντρέξιν τῶν ἑκὸν ζυγῶν, ὅςτις ἐπέβαλλον τὸν πρῶτον τῶν πρὸ τεσσάρων ἑκατονταετηρίδων, δέκα ἔτη ἐμεταχειρίσθησαν καὶ οἱ κυβερνήσαντες αὐτὸν καὶ τὴν περιουσίαν τοῦ αὐτοῦ τῆς συμμοχλῆς τοῦ, διὰ τὴν εἰσῆλθον αὐτὸν μὲν εἰς Ἰνδοὺς βαθυτά-
την, τοῦ Ἰνδοῦ τοῦ Κράτους εἰς ταχέαν ἀναγκασίαν, καὶ τὴν προκαλέ-
σασιν καὶ πάλιν ἐπ' αὐτῶν τὴν σφοδρὰν ποροχλῆν τῶν μεγάλων τῆς Ἰν-
δοῦς Δυνάμεων.

τοῦ στρατοῦ, ἀπὸ συνειρήνῃ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ Συμβουλίου, τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατίας· καὶ μετὰ τὸν ἀντιπροσώπων τῶν ἑθνικῶν Δυνάμεων. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἱππικοῦ Δ. Καλλίγερς, ἀπεκρίθη εἰς τὴν Α. Μ. μὴ ὅσον τὸ ἀπαιτούμενον εἶδος, εἰς τὸ ὑπουργικὸν δὲν ἀναγνωρίζεται πλέον, καὶ εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους· ἔστι ἀπερατίζεσθαι εἰς κρίσιν καὶ γὰρ εἰς τὰς προϋστάς· περιστάσεις. Τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους συνελθὼν τότε εἰς ἐκτακτικὴν συνεδρίασιν, συνέταξε τὰ ἀσπληλὰ δὲς ἡγήματα, ἐξ ὧν τὸ δεύτερον, ἐπαρτυράθη εἰς τὴν Βουλὴν, διὰ μιᾶς ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τοῦ Πρωτοῦ, τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατίας· Κ. Γ. Κοντογεωργίου, Γ. Αἰνίου, Α. Μανουράκη, Ἰ. Φύλλης καὶ Ἀναστασίου Αἰνίου. Ἐνφ' ἡ Α. Μ. ἐκτίπτετο περὶ τῶν προτάσεων τοῦ Συμβουλίου, τῆς Ἐπικρατίας οἱ Κ. Ἀντιπροσώποι τῶν ἑθνικῶν Δυνάμεων ἐπαρτυράθησαν εἰς τὸ παλάτι ζετούσας καὶ εὐχόμεναι, ἀλλ' ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ ἀπήντησεν εἰς αὐτοὺς ὅτι ἡ εἰσόδος δὲν δύναται νὰ συγκληθῇ εἰς εὐδία ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς συνετίπτεται μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατίας. Ἢ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐπίστρεψε μετὰ δὲς ὥρας φέρουσα τὴν παραγγέλλουσαν ἰατρίαν, ἀκαλούθως δὲ μετέβη καὶ τὴν νέον ὑπουργὸν μετὰ τοῦ ἐπιτελείου Ἀττικῆς εἰς τὸ παλάτιον ὅπου συνεμύλησαν ἀρκετὴν ὥραν μετὰ τῆς Α. Μ., ὅστις ἐξηλθὼν ἀπὸ τὴν ἐξώστην τοῦ παλατίου περιουκλωμένος· ἀπὸ τοῦ νέου ὑπουργοῦ καὶ λοιποῦ εἰς τὴν παρεστῶσαν τοῦ ἱπποῦ ἐπιτελείου δὲ καὶ μὴ τὰς ἐκτακτικὰς· Ζήτω ὁ συναγματικὸς Βασιλεὺς, Ζήτω τὸ Σύνταγμα. Τὸ ν-ον ὑπουργικὸν ἀντιέχθη αὐτῶν τὰ χροστὰ καὶ ἔλυν αὐτὸ τὸ διέταγμα, τὸ ἐπαρτυράθη ἀκόμα· διεδόθη· ἀπὸ τὴν Συνταγματάρχην τοῦ ἱππικοῦ Δ. Καλλίγερς καὶ ὅσον ἐπικρατῆς, εἰς τὴν ἐκτακτικὴν συνεδρίαν, καὶ ἀπὸ τὴν Συνταγματάρχην Μακρυγιάννη καὶ ἔτιον ἐπικρατῆς εἰς τὴν ἀρκετὴν συνεδρίαν. Τρεῖς ὥρας μ. μ. ἀπὸ δὲ συνεδρίας ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸ παλάτιον ἐπακούσαν εἰς τὸν στρατὸν καὶ μὴ τὴν μουσικὴν ἐπὶ κερκίδας καὶ μὴ τὰς ἐργασίας τοῦ συντάσσοντος· αὐτὸν πλάθον· ὑστερὸν δὲ ἀπὸ μίαν ὥραν ἀπὸ συνείσταν ἔλκιν αὐτὰ τὰ συνεδριάζοντα ἑαυτοὺς· πάλιν· ἐπειδὴ τὸ ἔργον τοῦ καὶ ἡ πάλιν παύσεται εἰς τὴν προέχον ἐξουσίαν τῆς κατεστῆσαν, ἐπειδὴ καὶ ὅσον αὐτὸ τὸ διέταγμα δὲ διέταχθη ἡ αὐτὴ ἔτυχεν ὅτι μίαν μόνον στιγμὴν.

Ἡ εἰρήνη τῆς ΤΡΙΤΗΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ καὶ διευρύνῃ ὡς μέγιστον ἐπὶ τὴν ἐπὶ ἐκτακτικὴν τὴν ἑρμηνείαν καὶ ἐξαρτάται τὴν μέλλουσαν ὁδοὺν εἰς τὴν ἑλλάδα. Ὁ ἐκτακτικὸς ἀπὸ τὴν ἐπὶ ἐκτακτικὴν καὶ τὴν ἐπὶ πρὸς παρὸν ἐν καὶ μετὰ τὴν ἑρμηνείαν γράφον· εἰς τὴν ἐκτακτικὴν· τούτοις, διὰ καὶ μὴ δύναται εἰς τὴν Εὐρώπην εἰλὴ τὴν ἀληθῆ ἐλπίαν τῶν προγράμμιων, δὲν μὴ· συγκληθῇ καὶ συνεδριάζον ἐκτακτικῶς τῆς ἐκτακτικῆς· τούτοις, τὸ ἐκτακτικὸν καὶ τὸν παραδυναμικὸν ἐκτακτικὸν τὴν ἐπὶ ἐκτακτικὴν. Ὁ ἑλληνας· Ἀλλ' ἀντιφύλα κατὰ τὴν περιστάσιν τούτων εἰς τὴν βουλὴν τῶν πλέον πρωτοτύπων ἐθνικῶν καὶ αἰώνων πύργος συμπαθείας.

Τὸ ἑλλητικὸν ἔθνος ἔαμε μίαν ἐκτακτικὴν ἀγῶν καὶ ἀμύνησιν, τὸ ἑλλητικὸν ἔθνος ἐξέρχεται ἀπὸ μίαν κατὰ θέσιν τῶν αἰώνων!... Ἢ ὁρῶμεν εἰμὴ βίβαιοι εἰς θέλῃ ἀποδοῦναι δικαιοσύνην εἰς τὴν ἑλλάδα, εἰς ἡμᾶς δὲ μίαν καὶ συγκληθῇ τὴν ἐκτακτικὴν καὶ ὁρῶμεν ἔλκιν τῆς ἑλλάδος, τὴν πατριωτικὴν στρατὸν καὶ τούτοις ἀρχαῖοις τῶν, καὶ καὶ ὑπερβαλλόμενοι εἰς πύργος· ὅτι ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ μεγάλου αὐτοῦ εἰς θέλῃ γίνῃ μίαν διὰ τῆς

constances. En effet, le Conseil d'Etat commençait à s'occuper de la rédaction des deux pièces données ci après. La seconde a été présentée au Roi par une députation du Conseil d'Etat, formée de MM. Conduriotis président, G. Eynlou, A. P. Mavromichali fils, Payles, et Anastas Londos. Pendant que S. M. délibérait sur les propositions du Conseil d'Etat, MM. les représentants des Puissances étrangères, se sont présentés au Palais, et il leur a été répondu par le commandant que l'entrée n'en pouvait être permise à personne, parceque le Roi se trouvait en conférence avec la députation du Conseil d'Etat. Cette députation a rapporté, deux heures après, l'accupation du Roi. Le nouveau ministère s'est ensuite rendu au palais, où il a conféré assez long-temps avec S. M., qui a paru sur le balcon entouré de ses ministres et d'autres personnages, et qui a recueilli les acclamations du peuple. Le cri de vive le roi constitutionnel, a été confondu alors avec celui de vive la constitution. Le ministre est entré immédiatement en fonction. Pendant tout ce temps, le mouvement révolutionnaire a été commandé par M. le colonel de cavalerie, Demetri Calergi, pour ce qui concerne l'armée régulière, et par le colonel Macrany pour les troupes irrégulières. A trois heures après midi, la garnison après avoir défilé devant le palais, est rentrée dans les casernes, musique en tête, aux acclamations de la foule qui répétait encore les mêmes cris. Une heure après, la ville, dans laquelle l'ordre n'avait pas été troublé un seul instant, avait repris son aspect accoutumé.

La journée du TROIS SEPTEMBRE sera désormais une grande fête nationale; elle est venue consolider le 13, et attiser la prospérité future de la Grèce. L'enthousiasme qui nous inspire, et qui nous a fait efforcer de modérer en forçant ces lignes, afin de n'offrir à l'Europe que l'expression des faits, ne nous permet pas de taire complètement tout ce que cette révolution a eu de spontané, de touchant, d'exemplaire. Le peuple grec s'est élevé dans cette circonstance, au niveau des nations les plus civilisées, les plus dignes de sympathie; il a fait une révolution pure et sans tache, lui, qui sort à peine d'une oppression de tant de siècles! L'Europe, soyons en sûr, rendra justice aux Hellènes. — Il nous reste à adresser nos félicitations à cette sage et intelligente population, à la patriote armée hellénique, à ses chefs, et à leur rappeler, que l'achèvement de cette œuvre aura lieu, par le maintien non interrompu de l'ordre public, tel qu'il existe aujourd'hui. Sans doute, l'organisation de la Garde Nationale, en sera bientôt la plus sûre garantie. On a lieu de croire, que des mouvements analogues à celui d'Athènes, ont eu lieu simultanément dans les principales provinces.

ἀποκαταστήσῃ τὴν καὶ τὴν ἑλλάδα, τούτοις ὅτι ὑπερβαλλόμενοι εἰς πύργος· ὅτι ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ μεγάλου αὐτοῦ εἰς θέλῃ γίνῃ μίαν διὰ τῆς